

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

София, 6 октомври 2009 г.

Конституционният съд в състав:

Председателстващ: Васил Гоцев

Членове: Людмил Нейков

Емилия Друмева

Владислав Славов

Евгени Танчев

Димитър Токушев

Благовест Пунев

Пламен Киров

Красен Стойчев

Снежана Начева

Георги Петканов

при участието на секретар-протоколиста Силвия Василева разгледа в закрито заседание на 6 октомври 2009 г. конституционно дело № 13 /2009 г., докладвано от съдията Георги Петканов.

Производството е по чл. 149, ал. 1, т. 2 и 4 от Конституцията.

Делото е образувано на 17. 09. 2009 г. по искане на 58 народни представители от 41-то Народно събрание за установяване на противоконституционността на чл. 3 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание /ПОДНС/, обнародван в Държавен вестник, бр. 58 от 27. 07. 2009 г. , изм. бр. 60 от 30. 07. 2009 г., както и съответствието му с общопризнати норми на международното право и с международни договори по които Република България е страна.

В искането се твърди, че разпоредбата на чл. 3 ПОДНС противоречи на чл. 67, ал. 1, чл. 76, ал. 3 и чл. 6, ал. 2 от Конституцията, доколкото

всеки народен представител представлява не само своите избиратели, а и целия народ и е противоконституционно народните представители да имат двоен статус, като част от тях са дискриминирани при участието си в работата на Народното събрание. Според искателя, народният представител черпи представителната си власт от гражданите, които са гласували, а не от едно или друго мнозинство в парламента, което да ограничава неговите права. Конституцията въвежда еднакъв правен статус на българския народен представител. Съгласно чл. 76, ал. 3 от Конституцията на първото заседание на Народното събрание се избират председател и заместник-председатели на Народното събрание. В тази насока е и прогласеният принцип в чл. 6, ал. 2 от Конституцията, който се отнася до всички граждани, включително и за народните представители. Този конституционен текст изрично подчертава, че не се допускат никакви ограничения на правата. Дали ще бъде избран народният представител в един или в друг орган на Народното събрание се решава с гласуване от народните представители, а не предварително с ПОДНС. Никой народен представител не може да бъде лишаван от правото му да участва в избора и да бъде избран в органите на Народното събрание.

В искането се привеждат и аргументи, че чл. 3 ПОДНС е в противоречие и с международното право, което съгласно чл. 5, ал. 4 от Конституцията има предимство пред вътрешното законодателство. Искателят намира противоречие между чл. 3 ПОДНС и чл. 14 от Конвенцията за защита правата на човека и основни свободи, съгласно, който упражняването на правата следва да бъде осигурено без всякаква дискриминация, основана по-специално на политически и други убеждения или друг някакъв признак. Посочва се също чл. 2, т. 1 от Международния пакт за граждански и политически права, както и чл. 2, т. 2 и чл. 6, т. 1 от Международния пакт за икономически, социални и културни права.

Производството по делото е във фазата по решаване на въпросите относно допустимостта на искането.

Конституционният съд намира, че искането е допустимо. То е направено от оправомощен субект по чл. 150, ал. 1 от Конституцията. Съдът е компетентен да се произнесе по него, тъй като предметът му, съгласно чл. 149, ал. 1, т. 2 и 4 от Конституцията е установяването на противоконституционност на законите и на другите актове на Народното събрание, както и за съответствието им с общопризнати норми на международното право и с международни договори по които Република България е страна.

Досега Конституционният съд не е бил сезиран с искане и не се е произнасял с решение или с определение по същия въпрос, който поставя в случая искателят /чл. 21, ал. 5 от Закона за Конституционния съд/.

Ето защо, Конституционният съд приема, че искането е допустимо и може да го разгледа по същество.

Предвид характера на атакувания акт и предмета на направеното искане, съдът счита, че като заинтересовани страни по делото следва да бъдат конституирани Народното събрание, Министерският съвет, министърът на вътрешните работи, министърът на правосъдието, главният прокурор, Държавната агенция за национална сигурност и Асоциацията за европейска интеграция и права на човека.

По изложените съображения и на основание чл.149, ал. 1, т. 2 и 4 и чл. 19, ал. 1 от Закона за Конституционния съд, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

1. Допуска за разглеждане по същество искането на 58 народни представители от 41-то Народно събрание за установяване на противоконституционността на чл. 3 ПОДНС / обн., ДВ, бр. 58 от 27.07.

2009 г., изм., ДВ, бр. 60 от 30. 07. 2009 г./, както и за съответствието му с общопризнати норми на международното право и с международни договори по които Република България е страна.

2. Конституира като заинтересовани страни по делото Народното събрание, Министерския съвет, министъра на вътрешните работи, министъра на правосъдието, главния прокурор, Държавната агенция за национална сигурност и Асоциацията за европейска интеграция и права на човека.

Препис от Определението да се изпрати на вносителя на искането и на заинтересованите страни, като им се предостави възможност в 20-дневен срок да представят писмени становища по делото.

Пре д седателствуващ:

Васил Гоцей